

deū. Unde qđ dicā: Laudas deū (vbi gra) vt tibi det aplā pecuniā. Si haberes aliū de amplā pecuniā nō a deo: nunqđ laudas deū: Si ḡ ppter pecuniā laudas deū: nō volūtariē sacrificas deo: s̄ ex necessitate sacrificas: qz pter illū nescio quid aliud amas. Inde dictū ē: Volūtariē sacrificabo tibi. Contemne oīa: ipm attende: z hec q̄ dedit ppter dantē bōa sunt. Nā dat prozus: dat ista tpalia. Et qbusdā bono eorū: z qbusdā malo eorū: fm altitudinē z p̄fūditatez iudiciorū suorū. In quoz iudiciorum abyssō expauit aplus dicēs: Altitudo diuitiaz sapie z scie dei: q̄ incōphensibilia sūt iudicia eius: z inuestigabiles vie ipius. Quis enim inuestigabit vias eius: aut qs comprehendit consilia eius: Nō uit qñ det: cui det: qñ auferat: z cui auferat. Pete tu in h̄ tpe: qđ tibi p̄sit in posterum: pete qđ te adiuuet in eternū. Ip̄m autē gratis dilige: Quia meli⁹ ab eo nō inuenis qđ det: q̄ seipm. Aut si inuenis meli⁹: h̄ pete. Volūtariē sacrificabo tibi. Quare voluntariē: Quia gratis. Quid ē gratis. Et cōfitebor nomī tuo dñe qm bonū est. Nihil aliud nisi qz bonū ē. Nūqđ autē cōfitebor noi tuo dñe: qz das mihi aux̄ z argētum: qz das mihi fructuosa p̄dia: quia das mihi latas diuitias: amplā pecuniā: excelētissimā dignitatē. Nō. S̄ qđ: Quia bonum ē. Meli⁹ nihil inuenio q̄ nomē tuū: Nō cōfitebor noi tuo dñe qz bonū ē. Qm̄ ex oī tribulatōe eruisti me. Nō intellexi qz bonū est nomē tuū. Nā si h̄ possem añ tribulatōes cognoscere: forte mihi necessarie nō fuissent. Sed adhibita est tribulatio ad admonitōes: admonitio facta est ad tuā laudatōz. Nō enī intelligerē vbi essem: nisi de infirmitate mea admonit⁹ esē. Ex oibus ḡ tribulatōib⁹ eripuisti me. Et sup inimicos meos respexit ocul⁹ meus. Sup illos zipheos respexit ocul⁹ me⁹. Florē q̄ppe illoz transij altitudie cordis: z pueniēs inde ad te: respexi sup illos: z vidi qz oīs caro fenū z oīs claritas hoīs sicut flos feni: sicut quodam loco dicitur: Uidi impiū superaltari z eleuari sicut cedros libani: transij: z ecce nō erat. Quare nō erat: Quia transisti. Quid est qz transisti: Quia nō sine causa fursū cor habuisti: qz non in terra vbi putresceres remansisti. qz leuasti aiām tuā ad deū: z transcendisti cedros libani: z de illa celsitudine attēdisti: z ecce nō erat: z q̄sisti eū: z nō est inuentus

Alia lra teripuisti

Alia lra respexit

locus ei⁹. Nā labor nō est asi te: qz transisti in sanctuariū dei: z intellexisti i nouissima. Sic z h̄ ita pcludit. Et sup inimicos meos respexit oculus me⁹. Hoc ḡ agite fres cuz animis vris: erigite corda vestra: expolite aciē mētis vre: discite gratis diligere deū: discite p̄ns p̄tēnere seculū: discite voluntariē sacrificare hostiā laudis: vt transcēdētes florem feni: respiciatis sup inimicos vestros. **Explicit Tractatus de ps. LIII.**

Incipit Tractatus de ps. LIII.

Psalmi hui⁹ titulus est. **In fine in hymnis intellectus ipsi dauid.**

Quis sit finis cōmemoram⁹ qz nō finis. Finis enī legis chri⁹ est ad iusticiā oī credēti. Intētio enī dirigatur i finē: dirigat in xpm. Quare finis dicitur: Qm̄ qđ agim⁹ ad illū referim⁹: z cū ad eū puenerim⁹: vltra qđ queram⁹ nō habebimus. Bicit enī finis q̄ p̄sumit: z dicit finis qui p̄ficit. Aliter q̄ppe intelligim⁹ cū audim⁹. Finis est cibus q̄ manducabat: et alit̄ intelligimus cū audimus: finita est vestis q̄ terebat. In vtroqz audim⁹ finituz ē: sed cibus vt iā nō esset: vestis vt p̄fecta esset. Finis ḡ n̄ p̄fectio n̄ra esse debz: p̄fectio n̄ra chri⁹. In illo enī p̄ficimur: qz ipsius capitis mēbra sum⁹. Et dictus ē finis legis: qz sine illo nēo p̄ficit legē. Cū ḡ auditis i psalmis: In finez. multi enī psalmi ita scripti sunt: non sit via cogitatio in cōsumptionē h̄ in p̄summatōz. In hymnis i laudib⁹. Siue enī tribulemur z angustiemur: siue letemur z exultem⁹: ille laudād⁹ ē: qz i tribulatōib⁹ erudit: z i leticia p̄solat nos. Laus enī dei a corde z ore christiani recedere nō debz. nō vt laudet i p̄sp̄ris: z maledicat in aduersis: s̄ quemadmoduz psalmus ille p̄scribit. B̄ndicā dñm in omī tpe sp̄ laus ei⁹ in ore meo. Gaudes: aḡsce patrem blandientē. tribularis: agnosce p̄cniē emendatē. Siue blādiat̄ siue emēdet: cuz erudit cui parat hereditatē. Quid ē ḡ intellectus ipsi dauid: Erat qđē dauid vt nouimus p̄pha sc̄tus: rex isrl: filius iesse: s̄ qz ex eius semie veit ad salutē n̄am fm carnem dñs Iesus xps: sepe illo noie iesse figurat: z dauid p̄ christo in figura ponit p̄p̄t originem carnis ipi⁹. Nā fm aliqd̄ fili⁹ ē Bauid: fm aliqd̄ dñs ē dauid. fili⁹ Bauid fm carnē: dñs Bauid fm diuinitatē. Si enī p̄ ipm facta sunt oīa: p̄ ipm z ip̄e dauid fact⁹ ē: ex cui⁹ semie veit ad hoies. Proinde cū interrogassz dñs iudeos: cui⁹ esse filiū chri

prehenderūt lucē p̄sentem: mūdi noīe ap-
pellant: hāz tenebrarū sunt illi rectores.
De ip̄is ḡ rectorib⁹ habemus determinatā
scripturarū sententiā: qđ omnino inde re-
ditus alicuius eorū sperandus nō est. At
vero de ip̄is tenebris q̄rū illi rectores sunt
nō sum⁹ certi: ne forte qđ erant tenebre fiāt
lux. Fidelibus ḡppe iam factus dicit apls:
Fuisitis aliqñ tenebre: nūc autē lux in dño:
tenebre in vobis: lux in dño. Ergo fratres
omēs mali: cum mali sunt exercēt bonos.
Ecce enim breuiter audite et intelligite.
Si bonus es: inimicū nō habebis nisi ma-
lum. Porro tibi ea regula bonitatis p̄fixa
est: vt imiteris bonitatē p̄ris tui qđ facit
solē suū oriri sup bonos et malos: et pluit sup iu-
stos et iniustos. Neq; enī tu habes inimicū
et deus nō hz: Tu qđem eū habes inimicū
qđ tecū creatus est: ille vō eū quez creauit.
Inimicos ḡ dei malos et iniq̄s sepe in scri-
pturis legim⁹: et parcat eis ille qđ nō hz qđ ei i-
putet inimicus: cui oīs inimicus ingratus
est. Ab illo enim hz: qđcqd boni hz. Ab ip̄o
enim habet misericordiam: qđcqd est etiā vñ tri-
bulatur. Ad hoc enim tribulatur ne super-
biat: ad hoc tribulatur vt humili agnoscat
excelsū. Tu ḡ inimico tuo quē intolera-
biliter pateris qđ p̄stitisti: Si ille eū habet
inimicū qđ ei tanta p̄stitit: et facit solē suū
oriri sup bonos et malos: et pluit super iu-
stos et iniustos: tu qđ nec solē potes oriri fa-
cere nec sup terras pluere: aliqđ vñ sua-
re inimico nō potes: vt sit tibi pax in terra
homī bone volūtatis. Ergo qm̄ h̄ tibi di-
lectiōis regula figit vt imitās patrem dili-
gas inimicū. Diligite enī inq̄t inimicos ve-
stros. In h̄ p̄cepto quō exerceretis si nul-
lum inimicū pateretis: Elides ḡ p̄desse ti-
bi aliqđ: et qđ deus parcat mal⁹ p̄sit tibi ad
habendā misericordiam: qz et tu fortez si bonus
es: ex malo fact⁹ es bon⁹: et si deus nō par-
ceret mal⁹: nec tu qđ gr̄as ageres appareres.
Parcat ḡ alijs qđ pepcit et tibi. Nō enim cū
trāsieris intercludēda est via pietatis. Vñ
ḡ iste orat positus inf malos quoz inimici-
tjs exercebat. Quid ait: Cōtristat⁹ sū i ex-
ercitatiōe mea: et turbatus sū. Cū exten-
dit dilectiōz: vt diligat inimicos: affectus
est tedio multoz inimicitjs: multozum ra-
bie circūlatat⁹: et qđaz hūana infirmitate
succubuit. Elidit se iā incipe penetrari ma-
le p̄suasiōe diabolica: vt odiū induat ad-
uersuz inimicos: reluctās odio vt p̄ficeret
ip̄am dilectiōez: in ip̄a puḡ et lucta turbat⁹

est. Et enim vox ē et in alio psalmo. Tur-
batus est p̄ ira oculus meus. Et qđ ibi seq̄-
tur: Inueteraui in oib⁹ inimicis meis. Ve-
lut in tēpestate et fluctib⁹ mergi cepat sicut
Petrus. Ille enī calcat fluct⁹ hui⁹ seculi qđ
diligat inimicos. Christus in mari ambula-
bat intrepidus: cuius omnino de corde au-
ferri nō poterat inimici dilectio: qđ pendēs
in cruce dicebat: P̄ ignosce ill⁹ qz nesciūt
qđ faciūt. Et Petr⁹ voluit ambulare: ille
tāq; caput: Petr⁹ tāq; corp⁹: qz sup hanc
petrā inq̄t edificabo ecclāz meā. Iustus ē
ābulare: et ābulabat gr̄a iubēt: nō virib⁹ su-
is. S; cū videret vētū validū timuit: et mer-
gi cepat: turbat⁹ i exercitatiōe sua. A quo
veto valido: A voce inimici: et a tri-
bulatiōe peccatoris. Ergo quō ille
clamauit in fluctib⁹ dñe pereō: salua me:
tal⁹ et hui⁹ vox p̄cessit: Exaudi deus dep̄ca-
tionem meā: et ne despereris p̄cē meā: intē
de mihi et exaudi me. Quare? Quid enim
pateris? Quid gemis? Cōtristat⁹ sūz in ex-
ercitatiōe mea. Exerceri me qđ ē inf malos
posuisti: s; nimis exurrexerūt supra vires
meas. Trāq̄lla p̄turbatū: manuz extende
mergēt. Cōtristat⁹ sum i exercitatiōe mea:
et turbatus sum a voce inimici et a tribu-
latiōe peccatoris. Qm̄ declinauerūt
in me iniq̄tates: et in ira adumbra-
bant me. Auduit fluct⁹ et vētos tāq; hu-
miliato insultabāt: et ille orabat. Undiq; il-
li strepitu insultatiōis seuiebāt: at ille intus
inuocabat quē nō videbāt. Cū aliqđ tale
patit christianus: nō debet facile velut ire
in eū a quo patit: et velle ventū vincere. s;
puertere se ad oratiōz ne amittat dilectiōz.
Neq; enī timendū ē: ne aliqđ faciat hō ini-
micus. Quid enī facturus est? Adīta ma-
la dicturus: opprobria iaculaturus: in con-
uitijs seuiturus. Sed qđ tibi: Gaudete in-
q̄t et exultate: qm̄ merces v̄ra maḡ ē in cel⁹.
Ille in terra geminat puicia: tu in celo lu-
cra. Sed seuat ampli⁹: possit et aliqđ am-
plius: quid te securus: cui dictū est: Noli
te timere eos qđ corpus occidūt: aiām autē
nō possunt occidere. Quid est ḡ timēdū?
Qm̄ pateris inimicū: ne turbet in te dile-
ctio qz diligis inimicū. Etenī inimicus il-
le hō: caro et sanguis: qđ videt i te appetit.
Alius autē inimicus occult⁹ rector harum
tenebrarū: quas tu pateris in carne et san-
guine: altez occultum tuū petit: thesauros
tuos interiores dep̄dari: et vastare molit⁹.
Vuos ḡ inimicos cōstitue tibi añ oculos:

Alia lra
t molesti erant
mibi

vnū aptuz r alterz occultū. Aptuz: hoies. occultū: diabolū. **H**ō ille h̄ est qđ tu fm naturā humanā: fm fidem aut r dilectōez nondū qđ tu: h̄ poterit esse qđ tu. Cum ergo sunt duo: vnū vide: alterz itellige. vnū dilige: alterū caue. Namq; r inimicus ille quē vides: h̄ in te vult humiliare vnde viciā. **V**erbi grā: Si diuitijs tuis viciā: pau perem te vult facere. si honore tuo viciā: humilē te vult facere. si viribus tuis vinci tur: debilē te vult facere. **E**a ȝ attēdit in te vel deijcere vel auferre qbus viciā: r ille occultus inimicus illō tibi vult tollere vn̄ viciā. **H**ō enī hoīem vincis hūana felici tate: diabolū aut vincis inimici dilectōe. **Q**uō ȝ hō ambit auferre tibi r detrūcare: aut auertere felicitatē q̄ viciā: sic r diabo lus hoīem vult vincere auferēdo vnde vici tur. **S**ed cura in corde fuare inimici di lectionē: q̄ diabolū vincis. **S**euat homo q̄tum pōt: auferat q̄quid pōt: si diligitur apte seuiens: vici^o est occulte seuiens. **A**t iste p̄turbatus r p̄tristatus orabat tāq; tur bato p̄ ira oculo suo. **I**ra vō fies si fuerit i ueterata: iam odiū est. **I**ra turbat oculos: odiū extinguit: **I**ra festuca est: odium tra bes est. **A**liqñ odisti r corripuisti irascen tem: in te est odiū: in illo ira quez corripis. **M**erito tibi d̄: **E**nce p̄mū trabes de ocu lo tuo. r sic videbis ejcere festucā de ocu lo fratris tui. **M**ā vt noueritis q̄tū inter sit inter irā r odiū: quotidie hoies irascuntur filijs suis: date q̄ oderint filios suos. **C**on turbat^o iste orabat r p̄tristatus luctans ad uersus oia oīm conuinciatorū: non vt ali quem eorū cōuitio referēdo vinceret: sed ne aliquē eorū odisset. **H**inc orat: hinc pe nit. **A** voce inimici r a voce peccatorū: qm̄ declinauerūt in me iniqtates: r in ira adum brabāt me. **C**or meū^t cōrrisatū ē in me. **H**oc est illud alibi dictū: **T**urbatus est p̄ ira oculus me^o. **E**t si oculus turbatur qđ sequit: **E**t met^o mortis cecidit su per me. **V**ita nra dilectio. **S**i vita dile ctio: mors odiū est. **C**ū cepit hō timere ne oderit quē diligebat: mortē timet: r acio rem mortē r interiorē mortē q̄ occidit ani ma non corpus. **A**ttēdebas hoīem seuien tē in te: qđ erat factur^o qđ quē tibi securitatē tu^o dñs dedit: dicēs: **N**olite timere eos q̄ corpus occidūt. **I**lle seuiedo corpus oc cidit: tu odio habēdo aiām occidisti: r ille corpus alienū: tu aiām tuā. **M**ortuus ergo mortis cecidit sup me. **T**imor et tre-

mor venerūt sup me: r cōtixerunt me tenebre. **E**t dixi. **Q**ui odit fratrē suū in tenebris est vsq; adhuc. **S**i dilectio lumen est: odiū tenebre. **E**t qđ sibi aut in il la infirmitate posit^o: r in illa exercitatione p̄turbatus: **Q**uis dabit mihi penas sicut colūbe: r volabo r requiescā: **A**ut mortē optabat: aut solitudinē deside rabat. **O**dū inqt: id mecum agit: id mi hi p̄cipit: vt inimicos diligā: conuicia isto rum crebescētia r adumbātia cōmouent oculū meū: p̄turbāt lumen meū: appetunt cor meū: interficiūt animā meā: vellem vt abirem si infirmus sum: ne manēdo augeā tur pctā pctis: **A**ut certe separi paululum a genere hūano: nō patiat vulnus meum crebras plagas: vt sanatū exercitatiōi red datur. **S**it h̄ fies: r surgit plerūq; in aimo sui dei desiderū solitudis: nō ob aliud nī si p̄pter turbā tribulationū r scandalozū: r dicit: **Q**uis mihi dabit penas: **V**idet se sine p̄enis: an poti^o ligatis p̄enis si desunt dent: si ligate sunt soluant: qz etiā q̄ soluit p̄nas aut: aut dat aut reddit illi p̄nas su as. **H**ō enī habebat eas tāq; suas qb^o vo lare nō poterat. **L**igate p̄ne onus faciūt. **Q**uis inqt dabit mihi penas sicut colūbe: r volabo r req̄scā: **R**eq̄scet. **U**bi: **B**us dixit s̄sus h̄ eē: aut sicut ait ap̄s: dissol uit r esse cū ch̄usto: m̄lto enī maḡ optimū. **E**tenī r ip̄e q̄uis fortis: q̄uis magnus: q̄ uis corde robustissim^o: q̄uis in ch̄usto mi les inuict^o in exercitatiōe sua: q̄tū legim^o cōturbat^o est r ait: **B**e cetero nēo mihi mo lestus sit. **T**āq; diceret de illo psalmo: **T**e dium detinuit me a peccatorib^o dereliquē tibus legē tuā. **C**onat ergo hō plerūq; cor rigere hoies distortos: p̄rauos: p̄tinentes qđem ad curā suā: h̄ in qb^o deficiat omnis hūana industria r vigilātia: corrigere non pōt: pati necesse ē. **E**t q̄ corrigi nō pōt tu^o est: aut p̄sortio generis hūani: aut plerūq; ecclāstica cōmunionē p̄uict^o. **I**nt^o ē: qđ fa cies: **Q**uo ibis: **Q**uo te sepabis vt ista nō patiar: **S**z adesto: loq̄re: exhortare: blādi re: minare: corripe. **F**eci oia: qđ qđ virum habui: impēdi r exp̄ssi: nihil me video pro fecisse. **O**m̄is opa insummata est: dolor re mansit: **Q**uō ergo req̄scet cor meū a tali bus: nisi vt dicā. **Q**uis dabit mihi penas sicut colūbe: **E**t tñ nō sic coruo. **C**olūba a molestijs q̄rit auolatiōz: h̄ nō amittit dile ctionē. **C**olūba enī p̄ signo dilectiōis po nitur: r in ea gemitus amat. **N**ihil tā ami-

Alia fra
r conturbatum

Alia fra
r formido

... colūba a molestijs q̄rit auolatiōz: h̄ nō amittit dile ctionē. **C**olūba enī p̄ signo dilectiōis po nitur: r in ea gemitus amat. **N**ihil tā ami-

cum gemitibus quasi columba: die noctuque gemit: tanquam hic posita ubi gemitum est. Quid ergo dicit iste dilector? Coniuncta homini ferre non possum: stridit: rabie feruntur: accedunt iracundia: in ira adumbrabant me: Prodesse illi non possum: utinam requiescam alicubi ab eis sepatus corpe non amore: ne in me turbet ipsa dilectio. Verbis meis et collocutione prodesse non possum: orando pro eis forsitan prodero. Sicut ista homines: sed plerumque ita ligant ut volare non possint. Forte enim non ligant visco sed ligant officio. Si autem ligant cura et officio: et deserere non possunt dicant: Optabam dissolui et esse cum christo: Multo enim magis optimum manere in carne necessarium propter vos. Colubina delicata religata affectu non cupiditate: volare non poterat propter implendum officium: non propter parvum meritum: Non desiderium in corde necesse est ut sit: nec pariter hoc desiderium: nisi quod ceperit ambulare angustam illam viam: ut nouerit quod non desunt ecclesie persecutiones etiam in hoc tempore: quando tranquillitas videtur ecclesie: ab his quidem persecutionibus quasi martyres nostri passi sunt: non autem desunt persecutiones: quod verum est illud: Omnes qui volunt pie vivere in christo: persecutionem patient. Non poteris persecutionem: non vis pie vivere in christo. Tunc probare verum esse quod dictum est: Incipe vivere in christo. Quid est pie vivere in christo: Ut pertineat ad viscera tua quod ait apostolus: Quis infirmatur et ego non infirmor: Quis scandalizatur et ego non vror: Aliorum infirmitates: aliorum scandala: persecutiones illi fuerunt. Non quid ergo desunt hoc tempore: Plures abundant illis qui ea curant. Et plerumque videtur de longinquo homo et dicitur bene est illi. Et ille quod dicit: Aut sua gustat et aliena non potest: aut apud se quod gustet non habet: et alteri gustati: imo deuoranti non compatitur. Incipiat ergo pie vivere in christo: et probet quod dicit: incipit desiderare pennas: elongare fugere et manere in deserto. Unde enim putatis fratres seruis dei impleta esse destina: si bene illis esset inter homines: recederent ab hominibus: Et tamen quid faciunt et ipsi: Ecce elongant fugientes: manent in deserto. Sed nunquam singulatim tenent eos caritas: ut cum multis maneant: Et de ipsis multis existunt qui exerceant: quod in omni congregatione multitudinis necesse est ut inueniatur mali. Deus enim qui nouit exercendos nos miscet nobis et non perseueraturos: aut certe ita simulatos: ut nec in-

choauerint in quo perseuerare deberent. Nouit enim necessarium esse nobis ut feramus malos: et proficiat quod boni sumus. Diligamus inimicos: corripimus: castigamus: et excommunicemus cum dilectione: a nobis etiam sepemus. Videte enim quid dicat apostolus. Si quis autem non obaudit verbo nostro per epistolas: hunc notate: et nolite commisceri cum eo. Sed ne surriperet tibi ex hoc iracundia et turbaret oculum tuum: non inquit ut inimicum cum existimetis: sed corripite ut fratrem: ut erubescat. A quo indixit separationem: non praecedit dilectionem: Cuius ille oculus: viuit vita tua. Est enim amissa dilectio: mors tua est. Hanc ille amittere timuit qui dixit: Adversus mortem cecidit super me. Itaque ne amittam dilectionis vitam. quis dabit mihi penas sicut columbe: et volabo et requiescam: Quo iturus es: Quo volaturus: Tibi requietur? **Ecce elongaui fugiens et mansi in deserto.** In quo deserto: Ubicumque fueris congregabunt se ceteri. Desertum tecum petent: affectabunt vitam tuam: tu repellere non potes societatem fratrum. Adversentur tibi etiam mali: adhuc tibi exercitatio debetur. **Ecce elongaui fugiens et mansi in deserto.** In quo deserto: Si forte in conscientia quo nullus hominum intrat: ubi nemo tecum est: ubi tu et deus es. Nam si in deserto in aliquo loco es: quid facies de congregantibus se: Non enim a genere humano separatus esse poteris. Quod diu in hominibus viuis. Attende potius consolatorem illum dominum et regem imperatorem et creatorem nostrum: creatum esse etiam inter nos: Attende quia duodecim suis miscuit unum quem patretur: dicit: **Ecce elongaui fugiens et mansi in deserto.** Forte iste ut dixi fugerit ad conscientiam suam: ibi aliquantum desertum inuenit ubi requiesceret. Sed illa dilectio conturbat eum. Solus erat in conscientia: sed non solus in caritate. Intus consolabatur conscientia: sed forinsecus tribulationes non relinquebant. Itaque in se quietos ex alijs pendens cum conturbaret adhuc quid ait: **Expectabam eum qui me saluum faceret: a pusillo animo et tempestate.** Adare est: tempestatas est: nihil tibi restat nisi exclamare: Domine pro eo. Porrigat manum ille qui fluctus calcat intrepidus: subleuet trepidationem

Alia lra
tfolitudine

Alia lra.
t fecit
t pusillanimita
te spūs

tuas: firmet in se securitatē tuā: alloquat te
intus et dicat tibi: me attende quod protuleris:
fratrem malum forte pateris: aut inimicum for-
insecus pateris: quos non passus sum: fre-
mebant forinsecus iudei: intrinsecus discipu-
lus tradebat. Sicut ergo tepestas: si ille saluos
facit a pusillanimitate et tempestate. Forte
naui tua id turbat: quia ille in te dormit. Se-
niebat mare: turbabat nauicula in qua disci-
puli nauigabant: christus autem dormiebat.
Tandem aliquis visus est illi: quia inter illos dor-
miebat ventorum imperator et creator. Accesserunt
et excitauerunt christum: impaui veteris: et fa-
cta est tranquillitas magna. Merito ergo for-
te turbet cor tuum: quia excidit tibi in quem cre-
didens: Intolerabiliter pateris: quia non venit
tibi in mentem quod pro te protulerit christus. Si
mentem non venit tibi christus: dormit. Exci-
ta christum: recolle fidem. Tunc enim in te dor-
mit christus: si verum illum filium dei abnegas
esse: si oblitus fueris passionis christi. Tunc in te
vigilat christus: si memineris passionum christi.
Cum autem pleno corde intueris fueris quod il-
le fuerit passus: nonne equo animo et tu tolera-
bis: et fortassis gaudes quia inuentus es in ali-
qua similitudine passionum regis tui. Cum
ergo ista cogitas consolari et gaudere cepis: ille
surrexit: ille veteris impaui: ideo facta est tran-
quillitas. Expectabam enim quod me saluus face-
ret a pusillanimitate et tempestate. **Sub-
merge domine: diuide linguas eorum.**
Attendit tribulantes se: et optauit hoc: non
de ira fratres. Qui se male extulerunt: expe-
dit eis ut submergantur. Qui male conspira-
uerunt: expedit eis ut lingue eorum diuidantur:
ad bonum consentiant: et concordent lingue eorum.
Si autem in idipsum aduersum me susurrabant
ait: Oes inimici mei perdat in idipsum in ma-
lo. Diuidantur lingue eorum: non sibi consentiant.
Submerge domine et diuide linguas eorum. Sub-
merge. Quare? Quia se extulerunt. Diuide:
Quare? Quia in malum conspirauerunt. Turri
illam recordare superborum factas post diluuium.
Quid dixerunt superbi: Ne peam diluuium:
faciamus altam turrim. Superbia se munitos esse
arbitrabantur. Extruxerunt altam turrim: et dominus
diuisit linguas eorum. Tunc se ceperunt non in-
telligere: hinc facta est origo linguarum multa-
rum. Antea enim una lingua erat: si una lin-
gua concordibus perderat: una lingua humilibus
perderat. At ubi illa collectio in conspirationem
superbie precipitata est: pepercit illi deus ut diuide-
ret linguas eorum: ne se intelligendo perniciosa fa-
ceret unitatem. Per superbos homines diuise

Alia lra.
incipit

sunt lingue: per humiles apostolos congregatae sunt.
Spiritus superbie dispersit linguas: spiritus sanctus
congregauit linguas. Quia enim spiritus sanctus ve-
nit super discipulos: omnes linguas locuti sunt.
ab omnibus intellecti sunt: lingue disperse
in unum congregatae sunt. Ergo si adhuc seuiunt
et gentiles sunt: expedit eis diuisas habere lin-
guas. Voluit unam linguam: veniat ad eccle-
siam: quia et in diuersitate linguarum carnis: una
est lingua in fide cordis. Submerge domi-
ne: diuide linguas eorum. **Quia vidi iniqui-
tatem et contradictiones in ciuitate.**
Merito iste defectus querebat: quia vidit iniqui-
tatem et contradictionem in ciuitate. Est quaedam ciuitas
turbulenta: ipsa erat quae turri edificauerat: ipsa
confusa est et appellata babilonia. Ipsa per nu-
merabiles gentes dispersa: inde congregatur ec-
clesia in defectu bone conscientie. Vidit enim contra-
dictionem in ciuitate: Christus venit. Quis christus?
Contradictio. Et filius dei. **Hic filius dei?**
Contradictio. **Mat** est de uirgine: passus: resur-
rexit. Et uerum habet fieri potest: **Contradictio.** Atten-
dis saltum glorie crucis ipsius: iam in fronte regum
crux illa fixa est: cui inimici insultauerunt: ef-
fectu proba uirtute: domuit orbem non ferro
sed ligno. Lignum crucis potumelios dignum
uisum est inimicis: et ante ipsum lignum stantes
caput agitabant: et dicebant. Si filius dei est: de-
scendat de cruce. Extendebat ille manus suas
ad populum non credentem et contradicentem. Si enim
iustus est quod ex fide uiuit: iniquus est quod non ha-
bet fidem. **De** ergo hic ait: iniquitatem: perfidia intel-
lige. Videbat ergo dominus in ciuitate iniquita-
tem et contradictionem: et extendebat manus suas
ad populum non credentem et contradicentem. et tamen
et ipsos expectabat dicens: **Mat** ignosce illi:
quia nesciunt quod faciunt. Adhuc sane relique
seuiunt illi ciuitatis: adhuc contradicunt de fron-
tibus omnium. **Ad** extendit manus ad reliquas
non credentes et contradicentes. **Quia vidi iniqui-
tatem et contradictionem in ciuitate.** **Die ac
nocte circudabit eam super muros eius
iniquitas et labor.** Super muros eius: super
munimenta eius: tenens quasi capita eius: nobi-
les eius. Ille nobilis si christianus esset. ne-
mo remaneret paganus. **Plerumque dicunt
homines: nemo remaneret paganus si ille
esset christianus.** **Plerumque dicunt homi-
nes et ille si fieret christianus: quis rema-
neret paganus?** Quod ergo nondum sunt
christiani: quasi muri sunt ciuitatis illi non
credentis et contradicentis. **Quid diu isti mu-
ri stabunt? Non semper stabunt.** Cir-
cuit arca muros babilonia: ueniet tempus

septio arce circuitu vt oēs muri ciuitatē nō
 credentis ⁊ dīcentis cadāt. Qd̄ donec fi
 at turbaſt iſte in exercitatiōe ſua: ⁊ pferens
 reliq̄as ꝓtradicientū: optat pēnas auola
 tionis: optat requiē deſerti: imo duret in
 ꝓtradicentes: perferat minas: bibat op
 bria: expectet q̄ eū ſaluū faciet a puſillani
 mitate ⁊ tēpeſtate. Intueat caput exēpluz
 vite ſue: trāquilleſcā ſpe ⁊ ſi turbatur in re.
 Die ac nocte circūdabit eā ſup muros ei⁹
 inq̄tas ⁊ labor. **In medio eius ⁊ iniu
 ſticia.** Et ideo labor ibi: qz inq̄tas ibi: qz
 iniuſticia ibi: ideo labor ibi. Sz audiāt ex
 tēdētis man⁹. Venite ad me oēs q̄ labora
 tis. vos clamatis: vos dīcitis: vos con
 uiciamī: Ille ecōtra. venite ad me oēs q̄ la
 boratis in ſupbia vſa: ⁊ reſciscitis in hūi
 litate mea. **Viſcite a me inq̄: qz mitis ſum
 ⁊ hūilis corde: ⁊ inuenietis reſcēm aimab⁹
 vſis.** Un̄ enī illi laborāt: niſi qz nō ſūt mi
 tes ⁊ hūiles corde: **Be⁹ humil fact⁹ ē: eru
 beſcat hō eſſe ſupb⁹.** **Non defecit de
 plateis eius vſura ⁊ dolus.** Vſura ⁊
 dolus nō abſcondunt ſaltē qz mala ſunt: ſ
 publice ſeuūt. Etenī q̄ in domo aliqd̄ ma
 li facit: vſ de malo ſuo erubeſcit: in plateis
 ei⁹ vſura ⁊ dolus. Fenus ⁊ ꝓfeſſionez hz:
 fen⁹ etiaz ars vocat: corp⁹ dicit: corp⁹ q̄ ſi
 neceſſariū ciuitati: ⁊ de ꝓfeſſione ſua vecti
 gal impēdit. Uſq̄ adeo i platea ē: qd̄ ſaltē
 abſcondendū erat. Eſt ⁊ alia vſura peior:
 qn̄ nō dimittis qd̄ tibi debet: ⁊ turbaſt oca
 lus in illo vſu ofoniſ: **Dimitte nobis debi
 ta nſa.** Quid enī ibi factur⁹ es: qn̄ oratur⁹
 ⁊ ad ipm̄ vſum ventur⁹: **Verbū ꝓtumelio
 ſum iudicū: vis exigere damnatiōis ſuppli
 cium: Vel tantū exige q̄ſtū dedisti fenera
 tori.** Iniuriarū pugno ꝓcuſſus es: interfe
 ctionē q̄rit. Uſura mala: q̄ itur⁹ es i orone:
**Si reliq̄ris orationē: q̄ circuitur⁹ ad dñm:
 Ecce dices: Paſ noſter q̄ es in cel: ſanctifi
 cetur nomē tuū: adueniat regnū: fiat volū
 tas tua ſicut in celo ⁊ in fra.** **Dices: Paſ nē
 nſm̄ quotidianū da nob̄ hodie: venies ad
 dimitte nobis debita nſa: ſicut ⁊ nos dimit
 timus debitoribus nſis.** Un̄ in ciuitate illa
 mala abundēt vſure iſte: nō intrēt parietes
 iſtos: vbi pecc⁹ tundit. **Quid facies qz ibi
 tu ⁊ ille vſus i medio eſtis: ꝓreces tibi cō
 poſuit celeſtis iuriſpituſ. Qui nouerat qd̄
 ibi ageret ait tibi: alit nō impetrabiſ. Amē
 enī dico vobis: qz ſi dimiſeritis hoib⁹ ꝓctā
 dimittent vobis. Si aut̄ nō dimiſerit ꝓec
 cata hoib⁹: neqz ꝓaſ vſ dimittet vob. Quis**

Alia ſa
 ter non

ſ dicit: **Qui ſcit qd̄ ibi agat qd̄ tu aſtans
 petis. Vide qd̄ voluit eſſe ip̄e aduocatus
 tu⁹: ip̄e iuriſpitu⁹: ip̄e aſſeſſor patr. ip̄e iu
 dex tu⁹ dixit: alit n̄ accipies. Quid factur⁹
 es: Nō acceptur⁹ ſi ſi dicitur⁹: n̄ acceptur⁹:
 ſi falluz dicitur⁹. Ergo aut factur⁹ ⁊ dictu
 rus: aut qd̄ petis nō ꝓmeritur⁹: qz q̄ ſ non
 faciūt: in vſuris illi ſunt mal. Sint ibi illi q̄
 adhuc idola aut adorāt aut q̄runt: noli tu
 plebs dei: noli tu plebs chriſti: noli tu cor
 pus illi⁹ caput: **Attēde vinculū ꝓaſ tue:
 attēde ꝓmiſſum vite tue. Quid enī tibi ꝓ
 deſt: qz exigiſ inuſiaſ: q̄s ꝓtulit: Ultio te
 reſicit: Ergo de malo alieno gaudebiſ:
 ꝓaſſus es malū: ignoſce ne duo ſit: ⁊ nō
 deficiat de plateis eius vſura ⁊ dolus. Sz
 ergo tu querebas ſolitudinē ⁊ pēnas ideo
 murmurat ſ h̄. Ferre non poteſ cōtradi
 ctionem ⁊ iniquitatem ciuitatis huius: re
 quieſce in hiſ q̄ tecum intus ſunt: ⁊ noli q̄
 rere ſolitudinem. Audiāt de ip̄is quid di
 cat. **Qm̄ ſi inimic⁹ exprobraſſet
 mihi. Et qd̄em ſupius cōturbatus erat i
 exercitatione ſua a voce inimici ⁊ a tribu
 latione peccatoris: forte in illa ciuitate po
 ſit⁹ ſupbia: illa erigēte turri ſbmerſa erat:
 vt diuit Jerent eorū lingue. Attēde intus
 qd̄ gemat: ꝓpter ꝓicula a falſis fratribus.
**Qm̄ ſi inimicus exprobraſſet mihi. Su
 ſtinuiſſem vtiq̄. Et ſi ſis q̄ oderat
 me ſup me magna locutus fuiſſet.**
**Id eſt ꝓ ſupbiam mihi inſultaſſet: magni
 ficaret ſe ſup me minaret q̄cqd̄ poſſit. Ab
 ſconderem me vtiq̄ ab eo. Ab illo q̄
 foris eſt: vbi te abſconderis inter illos qui
 intus ſunt. Nunc autem vide: ſi non aliud
 reſtat: niſi vt ſolitudinem queras. **Tu
 vō: inq̄: hō vnanimis dux meus ⁊
 notus meus. Forte aliquā bonū ꝓſiliuz
 dedisti: forte aliquādo ꝓceſſiſti me et ſalu
 bre aliquid monuiſti me: in eccleſia dei ſi
 mul fuimus. Tu vō homo vnanimis dux
 meus ⁊ notus meus. **Qui ſimul me
 cum dulces capiebas cibos. Qui
 ſunt dulces cibi: non omēs qui aſſunt no
 uerunt: ſed non amaricent qui nouerunt:
 vt poſſint illis qui adhuc nō nouerunt di
 cere: guſtate ⁊ videte quoniam dulcis eſt
 dominus. **Qui ſimul mecum dulces capie
 bas cibos. **In domo dei ambulau
 mus cum cōſenſu. Un̄ ergo diſſenſio:
 Qui intus erat foris factus eſt. Ambula
 uit mecum in domo dei cum cōſenſu: aliā
 domū erexit ꝓ domuz dei. Quare illa reli****************

Alia ſa.
 tmaledixiſſet

Alia ſa
 t abſcondiſſem
 t forſitan

met aiam meā: qz cū his q̄ oderunt pacem
 erā pacific⁹. Redimet in pace aiam meaz
Ab his qui appropinquāt mibi.
 Nā ab ill⁹ q̄ lōge sunt a me: facilis causa ē.
 Nō me tā cito fallit q̄ dicit: veni idolū ado
 rare: multū a me lōge ē. Chūstian⁹ es: chri
 stian⁹ inq̄t ex ppiq̄ aduersat: ppe ē. Redi
 met i pace aiam meā ab his q̄ appinquāt
 mibi. Qm̄ inter mltos erant mecu.
 Quare dixit appropinquāt mibi: Quia in
 mltis erāt mecu. In h̄ vsu due snie occur
 runt. In mltis erāt mecu. Baptismum ha
 bebam⁹: vtriq̄ in eo erāt mecu. Euāgelū
 vtriq̄ legebam⁹: erant in eo mecu. Festa
 martyru celebrabam⁹: erāt ibi mecu. Pa
 sce solēnitatē frequētabam⁹: erant ibi me
 cum: sed non omnino mecum: In scisma
 te nō mecu: in heresi nō mecu: In multis
 mecu: in paucis nō mecu. Sz in his pau
 cis in q̄bus nō mecu: nō eis p̄sunt mltā in
 q̄b⁹ mecu. Etenī f̄res videte: q̄ mltā enar
 raut apls Paulus: vnū dixit: si defuerit:
 frustra sunt alia: Si liguis hoim loquar z
 angeloz ait: si habeā oēm phbetiā z oēm
 fidem z oēm sciam: si montes trāsseram: si
 distribuā oīa mea paupib⁹: si tradā corp⁹
 meum ita vt ardeat: q̄ multa enumerauit.
 His oib⁹ mltis desit vna caritas: illa nūe
 ro pla sunt: hec pondere maior ē. Ergo in
 oibus sacramētis mecu: in vna caritate s̄
 mecum: in mltis erant mecu. Rursus alio
 mō qm̄ in multis erāt mecu: qui se sepaue
 rant a me mecu erāt: nō in paucis s̄ in mul
 tis. Etenī p̄ totū orbem terraz pauca sunt
 ḡna: mltē sūt palee. Quid q̄ ait: In palea
 mecu erant: in tritico nō mecu erāt: z pro
 pinq̄t palea tritico de vno semie exit: i vno
 agro radicat: vna pluuia nutrit: eūdē mes
 sozem patit: eandē trituratōz sustinet: ean
 dem ventilatōz expectat: nō i vnū horreū
 intrat. Quomā inter mltos erant mecum.

**Exaudiet me de⁹ z hūliabit il
 los: q̄ est añ secula.** Illi enī p̄sumūt de
 quo nescio duce suo q̄ cepit heri: hūliabit
 illos q̄ est añ secla: qz et si ex tanto tpe chri
 stus n̄r de Maria v̄gine añ secla: tñ in p̄
 cipio erat v̄bū z verbū erat ap̄d deū z de⁹
 erat verbū. Hūliabit illos q̄ est ante secla
 Nō enī est ill⁹ cōmutatio: Be illis
 dico q̄b⁹ nō est cōmutatio. Mouerat aliqs
 pseueraturos: z in pseueratiōe sue neq̄tie
 morituros. Quidē enī eos: z nō est ill⁹ cō
 mutatio. Qui sic moriunt in ip̄a puerfita
 te: in ip̄o scismate: non est ill⁹ commutatio.

Hūliabit illos de⁹: hūliabit illos in dam
 natione: qz erecti sunt in dissensioe. Non ē
 ill⁹ cōmutatio: qz non mutant in meli⁹: s̄ in
 peius: nec cū hic sunt: nec in resurrectione.
 Qēs enī resurgem⁹: s̄ non omēs imutabi
 mur. Quare: Quia nō est illis cōmutatio
Et nō timuerūt deū. Fratres mei vnū
 remediū est: timeāt deū: deserant donatū.
 Bicus illos pisse in heresi: in scismate: z ne
 cesse est vt de⁹ retribuatur istis mal. Venies
 in damnatiōz: noli tibi blandiri v̄bis tuis:
 ne seq̄ris cecum ducē. Cecus aut̄ cecū du
 cens sil⁹ in foueam cadit. Quid ad me ait.
 Quō heri vixi: sic z hodie. Parentes mei
 qd fuerūt h̄ z ego. Nō times deū: habe ti
 morē dei. Cogita qz ista oīa vera sūt q̄ le
 gūtur: qz est fides chūsti q̄ falli non potest.
 Qm̄ in heresi remanebit ad tantā euiden
 tiam sancte catholice: quā diffudit deus p̄
 orbem terrarū: quā añq̄z diffūderet promi
 sit: p̄nunciavit: sic exhibuit vt p̄misit. Er
 go caueāt z obfuent q̄ non timent deum.
Extendit manū suā in retribuēdo.

**Polluerūt testamētū ei⁹: Lege te
 stamētū qd polluerūt.** In semine tuo b̄n
 dicent omēs gentes. Polluerūt testamen
 tum eius. Tu contra ista verba testatoris
 quid dicis: Africa sola istam gr̄az meruit
 sancti Bonati: in ip̄o remansit eccla chri
 sti: Sic saltem eccliam Bonati: q̄re ad iun
 gis chūsti: de quo dicitur est: In semie tuo
 b̄ndicent omnes gentes. Post donatum
 vis ire: pone chūstuz: z sic recede. Quidē
 q̄ quid sequit: Polluerūt testamētū eius.
 Qd testamētū: Abrae dicte sunt p̄missio
 nes z semie eius. Aplus dicit f̄res: tñ hoīs
 testamētū confirmatū nēo irrituz fac: aut
 supordinat. Abrae dicte sunt p̄missiones
 z semini eius. Nō dicit z semib⁹ tāq̄ i ml
 tis: s̄ tanq̄ in vno: z semini tuo qd est chri
 stus. In h̄ q̄ chūsto qd p̄missuz ē testamē
 tum: In semie tuo b̄ndicēt oēs gētes. Tu
 q̄ dimisisti vnitatē oīm gētū z i pte remāsi
 sti: polluisti testamētū ei⁹. Quid tibi q̄ p̄
 git: Ut exterminareris: vt ab hereditate
 separeris. de ira dei ē. Attēde enī qd seq̄t:
**Polluerūt testamētū ei⁹. Diuisi sunt p̄
 iravultus ei⁹: Quid expectatis: q̄ maio
 re nota ostendant heretici: Diuisi sunt p̄
 iravultus eius. Et appropinquauit
 cor illi⁹. Cui⁹ intelligim⁹: nisi cui⁹ ira diui
 si sunt: Quō appropinquat cor illi⁹: Ut itel
 ligā volūtate illi⁹. Etenī hētic⁹ exerta ē ca
 tholica: z ex his q̄ male sentiūt p̄bat sūt q̄**

Alia lra.
 i contaminaue
 runt.

Alia lra.
 tab

Alia lra.
 non habet

noli abrumpi. Fluctuat navis i anchoris: si non longe a terra pascit: nec in eternum fluctuabit: et si ad tempus fluctuat. Etenim ad fluctuationem pertinent verba superiora: contristatus sum in exercitacione mea: et conturbatus: expectabam eum qui me saluum faceret a pusillanimitate et tempestate. Fluctuans loquitur: si non in eternum fluctuabit. Anchora ligata: anchora spes eius est. Non dabit in eternum fluctuationem iusto. Illis autem quod dicitur: **¶ Tu vero deus deduces eos in puteum corruptionis.** Puteus corruptionis: tenebre sunt immerisionis. Deduces eos inquit in puteum corruptionis: quia cecus cecum ducens: ambo in foueam cadunt. Deducit illos deus in puteum corruptionis: non quia ipse sit auctor culpe ipsorum: sed quia ipse sit iudex iniquitatum eorum. Tradidit enim eos deo in concupiscentias cordis eorum. Amauerunt enim tenebras et non lucem: dilexerunt cecitatem et non visionem. Nam ecce dominus Iesus eluxit uniuerso mundo: canit in unitate cum toto mundo. Non enim est qui se abscondat a calore illius. Illi autem traducetes a toto ad partem: a corpore ad vulnus: a vita ad perditionem: quod passuri sunt nisi in puteum corruptionis ituri. **¶ Viri sanguinum et dolositas:** Viri sanguinum propter interfectiones dicitur: atque utinam corporales et non spirituales. Sanguis enim de carne exiens videtur et horret. Quis videt sanguinem cordis in rebaptizato: Ille mortem alios oculos querunt: quibus et de istis mortibus visibilibus non quefescant armati ubique circumcelliones. Et si istas visibiles mortem attendamus: viri sanguinum sunt. Attende armatum si vir pacis est: et non sanguinis. Si fustem saltem solum ferret: fert fundibulum: fert securum: fert lapides: fert lanceas. Et ista portantes ubique que possunt euagant: sanguinem innocentium sitiunt. Ergo et de istis visibilibus mortibus sunt viri sanguinum. Sed et de illis dicamus utinam solas visibiles facerent et animas non perimerent. Isti sunt viri sanguinum et dolositas: ne putent quia nos male: sic intelligimus viros sanguinum que animas occidunt: ipsi maximianistas suos sic intellexerunt. Nam cum eos damnaret: in ipsa sententia oculi sui ista verba posuerunt. Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem annuntiatorum: tribulatio et calamitas in visis eorum: et via pacis non cognouerunt. Hoc de maximianistis dixerunt. Quero autem ego ab eis quoniam maximianiste fuderint corporis sanguinem: non quia et ipsi non fuderunt: si esset talis multitudo que funderet: sed propter timiditatem paucitatis sue ma-

gis ab eis passi sunt aliquid: quod ipsi tale aliquid aliquando fecerunt. Ergo interrogo Bonatistam et dico: In oculis tuis posuisti dominum maximianistam veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Unum mihi date quem digito leserint maximianiste. Quid mihi aliud responditur est: nisi quod ego dico: Qui se separauerunt a bonitate: et animas seducendo interimunt: spiritualiter non carnaliter sanguinem fundunt. Optime exposuisti: sed in expositione tua cognosce facta tua. Viri sanguinum et dolositas. In fraude dolositas: in simulatione: in simulatione. Quid ergo illi ipsi qui diuisi sunt per iram vultus eius: ipsi sunt viri sanguinum et dolositas. Sed quid de illis ait: **¶ Non dimidiabunt dies suos.** Quid est non dimidiabunt dies suos: Non proficiunt quantum putant: intra tempus quod sperant peribunt. Ipse est enim per dixit ille: de quo dictum est: In dimidio dierum eius derelinquet eum: et in nouissimis suis erit insipiens. Proficiunt: sed ad tempus. Quid enim ait apostolus: **¶ Maligni autem homines et seductores proficiunt in penis: ipsi errantes: et alios in errorem mittentes.** Lecus autem cecum ducens: sicut in foueam cadunt. Aderto cadunt in puteum corruptionis. Quid ergo ait: **¶ Proficiunt in penis: non tamen diu.** Nam paulo ante dixit: sed ultra non proficiunt: hoc est: non dimidiabunt dies suos. Sequatur apostolus et dicat quod dicitur: **¶ Bemetia enim eorum manifesta erit omnibus: sicut et illorum fuit.** Viri sanguinum et dolositas: non dimidiabunt dies suos. Ego autem in te speravi domine. Aderto autem illi non dimidiabunt dies suos: quia in homines sperauerunt. Ego autem a diebus temporalibus perueni ad diem eternum. **¶ Quare: Quia in te speravi domine.**

¶ **Explicit Tractatus de psalmo LVIII.**

¶ **Incipit Tractatus de psalmo LV.**

¶ Sicut aliquam domum intraturi: cuius sit et ad quem pertineat in titulo inspicimus: ne forte si importune irruamus que non oportet: neque rursus timiditate reuocemur ab eo quo oportet intrare. Tandem ergo si legerimus: hec predicta illius aut illius: ita in supraluminari psalmi huius habemus inscriptum. **¶ In fine pro populo que a sanctis legitur facta est: ipsi David in tituli inscriptione cum tenuerit eum allophili in geth.** Agnoscamus ergo populum qui longe factus est a sanctis in tituli inscriptione: pertinet enim hoc ad ipsum David: quem iam nostis intelligere spiritualiter. Neque enim commendat nobis nisi ille de quo dictum est: **¶ Finis legis christi ad iustitiam omni credenti.** Ergo in fine cum audis:

Alia lra. interitus.

Alia lra. dolosi.